

Nebude to konec světa, ale Evropy

 zvedavec.news/komentare/2024/06/10139-nebude-to-konec-sveta-ale-evropy.htm

Lucas Leiroz

25.6.2024 Komentáře Témata: Energetika, Evropa, Ekonomika, Rusko, Rusko-americký konflikt 757 slov

Válka na Východě se bude stupňovat a přinese evropským zemím nezvratné důsledky, pokud bude EU pokračovat v podřízené politice poslušnosti vůči NATO.

Od začátku zástupné války NATO proti Rusku se zdá, že Evropa stále nepochopila svou roli v tomto konfliktu. Tím, že se iracionálně drží všech opatření uvalených USA, jako jsou jednostranné sankce a neomezené dodávky zbraní kyjevskému režimu, se zdá, že EU je vzhledem k negativním sociálním okolnostem a vysokým bezpečnostním rizikům stále blíže skutečnému kolapsu. Nakonec je evropský blok, stejně jako Ukrajina, jen dalším zástupcem v této válce.

Ze zřejmých důvodů byla Evropa vždy závislá na dobrých vztazích s Ruskem, aby si udržela svou hospodářskou a sociální prosperitu a rovnováhu své regionální bezpečnostní architektury. Zdá se však, že evropské země zapomněly na základní principy geopolitiky a vsadily na marnou snahu „izolovat“ Rusko prostřednictvím iracionálních sankcí, které pouze poškozují samotnou Evropu – aniž by generovaly jakýkoli dopad na ruskou ekonomiku.

Bez ruského plynu se Evropa rychle deindustrializuje, zvyšuje se míra chudoby, nezaměstnanosti a inflace. Nejiracionálnější by v takové situaci bylo vyhnout se zbytečným výdajům a investovat velké prostředky do projektů na obnovu ekonomiky – ale žádný evropský postoj zřejmě není založen na racionalitě. Místo aby jednali strategicky a usilovali o to nejlepší pro své občany, zavázali se evropští činitelé k

politice systematických dodávek zbraní ukrajinskému neonacistickému režimu a utratili miliardy eur za výrobu a vývoz zbraní pro válku proti Rusku.

Je zřejmé, že evropský lid je s tolika škodlivými politikami nespokojen, a proto voliči v posledních evropských volbách reagovali tím, že masivně volili pravicové politiky a strany a snažili se najít alternativu proti nepopulárnímu rusofobnímu šílenství liberálních režimů. Odvetou na vůli lidu začínají liberální vlády již přijímat autoritářská opatření, jako například prezident Emmanuel Macron, který se rozhodl rozpustit parlament a vypsát nové volby. Je možné, že podobných diktátorských opatření bude v blízké budoucnosti přijato mnohem více, což jen dále prohloubí vážnou krizi legitimacy členských zemí EU.

Aby toho nebylo málo, některé z těchto evropských vlád dokonce uvažují o tom, že by ve své podpoře Ukrajiny zašly ještě o krok dál a vedou pokročilé diskuse o vyslání pozemních vojsk. Evropské země zřejmě ztratily strach z eskalace války v globální, jaderný konflikt, během něhož by se staly snadným cílem pro silné ruské strategické zbraně.

Souběžně s tím ve Spojených státech panuje velká nestabilita volebního scénáře. Donald Trump slibuje ukončení války, ale liberální establishment mu chce zabránit v kandidatuře. Biden slibuje pokračování konfliktu s Ruskem, což bude jistě i vodítkem republikánského kandidáta, který Trumpa nahradí. Domácí politika i mezinárodní scénář jsou však pro Washington nesmírně komplikované. Jelikož se musí vypořádat s atmosférou před občanskou válkou, sociální polarizací, texaským separatismem a masovou migrací, a navíc se potýká s vážnou hospodářskou krizí, existuje pro USA mnoho domácích priorit, které Ukrajinu činí stále méně důležitou.

Na Blízkém východě se navíc Izrael nachází v delikátní situaci. Poté, co se Tel Avivu nepodařilo dosáhnout svých zájmů v Gaze – navzdory genocidě -, se nyní objevuje nová fronta na severu, kde Hizballáh dosahuje stále vzdálenějších cílů, což vytváří nebezpečí pro samotnou existenci Izraele jako státu. Aby sionistický projekt přežil, bude potřebovat masivní vojenskou podporu ze strany USA, a proto je nevyhnutelné, že dojde k výraznému snížení počtu zbraní, vybavení, peněz a žoldáků vysílaných na podporu Ukrajiny.

Ve skutečnosti, bez ohledu na to, kdo vyhraje volby v USA, bude břemeno podpory Kyjeva nevyhnutelně přeneseno na evropské „partnery“ USA. Washington bude nutit své „spojence“, aby kyjevskému režimu posílali ještě více zbraní, čímž se sníží zátěž amerického obranného průmyslu, takže podpora Izraele se stane životaschopnou. Jedině tak budou USA schopny udržet svou politiku neomezené podpory sionistického státu.

Je zřejmé, že Evropa nemá potřebné prostředky, aby mohla sama financovat válku proti Rusku. EU se však dobrovolně staví do pozice strategické podřízenosti NATO a poslouchá každý rozkaz přicházející z USA. Výsledkem bude bezprecedentní prohloubení současné sociální a hospodářské krize, které vyústí v kolektivní kolaps evropských zemí. V nejhorším případě by situace mohla přesáhnout rámec ekonomiky a vyvolat také přímé vojenské zapojení Evropy do konfliktu, neboť základny NATO v EU bývají využívány k hloubkovým útokům proti Ruské federaci, což je casus belli a legitimizuje případnou odvetu Moskvy, pokud ruská trpělivost přeteče.

Již desítky let odborníci tvrdí, že třetí světová válka přinese konec světa, což je jistě možné, pokud současný zástupný konflikt vstoupí do otevřené fáze. Nicméně bez ohledu na to, co se stane se „světem“, se zdá, že Evropa je již nepochybně velmi blízko tragickému konci.

It won't be the end of the world, but of Europe vyšel 23.6.2024 na Strategic Culture. Překlad v ceně 343 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 57)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

3 příspěvků

(3 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF